

DykJær Sommerby

FRA SOMMER ENG
TIL SOMMER SENG

50 års jubilæum - 1966-2016

DykJær Sommerby

INDHOLD

Indledning	side 3
Et historisk perspektiv	side 4
Stationsbyen Juelsminde opstår	side 8
De første sommerhuse	side 9
DykJær - en del af de glade 60'ere	side 10
Ret til færdsel på DykJær Sommerby vejen	side 14
Mole og høfder	side 14
Fællesareal og strand	side 15
Trappe op og trappe ned	side 16
Vov-vov og høm-høm	side 17
Støj og ro	side 17
Ansvarlige bestyrelser	side 18
Fællesskab for alle	side 18
Kommune planer mod vest	side 20
Foreningen går digitalt	side 21
Dejlige DykJær	side 22
Kilder	side 23

Dyckjær Sommerby

Indledning

Dette skrift udgives i anledning af 50 års jubilæet for Grundejerforeningen Dyckjær Sommerby.

En tidslinje er trukket fra dengang Dyckjær var et sted på landet, og hvor engen blev brugt til græsning af kreaturer og havet til fiskeri og sejlads - og frem til i dag, hvor nærhed med både vand og strand udnyttes til rekreation og nærvær. Der er trukket paralleller til den historiske udvikling generelt og til udviklingen i Juelsminde og Dyckjær Sommerby specielt.

Mange timer er blevet nydt rundt om i de enkelte parceller, og i fællesskab er der blevet taget hånd om de opgaver og udfordringer, foreningen har mødt.

En stor tak til samtlige bidragsydere med de bedste ønsker for foreningen og dens beboere om dejlige dage tæt ved strand og vand i respekt for naturen og hinanden.

Bestyrelsen 2016

Dykjær Sommerby

Et historisk perspektiv

At flytte på landet om sommeren er langt fra et nyt fænomen i Danmark. Allerede i 1700-tallet opstod en landligger kultur for eliten, der her kunne fremvise sin status i form af prægtige huse og stramt anlagte parker, som f.eks. Sophienholm ved Bagsværd Sø nord for København, der blev opført af generalpostamtdirektør Theodor Holm. Villaen er opkaldt efter bygherrens hustru Sophie Holm og er et fint eksempel på en villa med eget arkitektonisk præg, hvor den fornemme familie rykkede ind i sommermånederne med hele tjenesteholdet for at leve tættere på naturen - men uden nogen egentlig ændring i dagens rytme. Husets herre blev ofte i byen for at passe sit arbejde og kom kun på besøg om søndagen.

Denne kultur ville borgerskabet også gerne tilegne sig, og derfor byggede de (væsentligt) bedrestil-
lede borgere deres egne landsteder.

Det var først i slutningen af 1800-tallet, der opstod friluftsbewægelser, som pustede liv i en drøm om det frie, naturlige og sunde liv til gavn for både den fysiske og mentale sundhed.

Kunsterne var de første, der reagerede og rykkede til strandene ved Skagen og Hornbæk. I begyndelsen lejede de sig ind hos fiskerne, men snart begyndte de at bygge deres egen sommerbolig. I Hornbæk efter inspiration først fra italienske landsteder i bl.a. Amalfi. Senere fulgte inspiration fra Sverige med Carl Larsson i spidsen med huse i rødmalet træ med lys og luftig indretning.

Dykjær Sommerby

I takt med at der i samfundet bredte sig tanker om at dyrke livet i fri luft, var det som om, naturen ikke længere skulle være alt for friseret - og derfor blev man tiltrukket af en mere vild og utæmmet natur. Som konsekvens heraf søgte man ud mod Odsherreds kyster - men også til Skagen og Løkken og videre ned langs den jyske vestkyst.

En forbedret infrastruktur i form af flere dampskibe og et godt jernbanenet fremmede bygningen af flere sommerhuse, som blev opført langs alle danske kyster og rundt om på øerne.

I slutningen af de 19. og begyndelsen af det 20. århundrede, hvor man "flyttede på landet" om sommeren, var der også tale om en videreførelse af den livsstil det bedre borgerskab førte i byerne, og det var kun de absolut velstillede, der havde tid og råd til denne bolig- og livsform i eksklusive villaer som f.eks. Rytterhuset på Strandvejen. Her var som noget nyt festlige farver og store vinduespartier, så lyset kunne slippe ind.

I samme periode opstod begrebet ferie - søndagsarbejde var blevet forbudt og otte timers arbejdsdag indført. Ferieloven, der gav ret til to ugers ferie med løn, blev imidlertid først indført i 1938.

Det gav grobund for en stor interesse for sommerhuse fra en langt bredere del af befolkningen. Og det skulle være nogle billige af slagsen for at imødekomme et større publikum fra byerne. Som "weekendhytte" kunne mange materialer benyttes, f.eks. papkassetræ, men også gamle jernbanevogne, ishuse og sporvogne.

Dykjær Sommerby

Disse huse lå som regel i cykelafstand af byerne og mindede på mange måder om kolonihavehuse, men var alligevel helt anderledes. I kolonihaverne var det vigtigt at dyrke jorden og avle sine egne afgrøder. I weekendhytterne og sommerhusene var det ganske vist tilsvarende primitivt, men her var jorden normalt ringere og ikke velegnet til dyrkning. Hovedinteressen var friluftsliv og badning.

Selv om sommerhusene var ret primitive, var det alligevel langt fra alle, der havde råd til at investere i et. For netop at udbrede adgangen til vand og strand for arbejderfamilierne og nyde den ret til ferie, man havde tilkæmpet sig, etablerede fagforeningerne feriebyer rundt om i Danmark, hvor feriehusene typisk havde fem sengepladser og et areal, der sjældent oversteg 30 m².

I "de glade tressere" skete der en stor velstandsstigning over hele Danmark, og det er i 1960'erne og 1970'erne, at langt de fleste sommerhuse, som vi ser i dag, er opført.

Før 1960 var der ca. 10.000 - i dag er der ca. 220.000.

De nye sommerhuse var mere rummelige og med moderne faciliteter - ligesom de nybyggede parcelhuse - men livsstilen var ganske primitiv - med enkelheden og den frie natur i centrum.

Det intensive byggeri medførte behov for regulering for at undgå "sommerhus-slum" og rovdrift på naturen. Man indså tidligt, at grundene skulle have en vis størrelse, ligesom der blev stillet krav til husenes udformning. Tilsvarende blev der oprettet en 3 km byggefri zone langs kysterne. Et punkt der har været til debat lige siden.

Op gennem 1970'erne påvirkede velstand og inspiration fra charterrejser livet i parcelhusene i retning af meget mere komfort, og der opstod et ønske om at gøre det lige så behageligt i sommerhusene. Set i lyset heraf blev der udviklet nøglefærdige og mere vedligeholdelsesfrie sommerhuse. Konformitet vandt over frodighed og personlighed.

Dykjær Sommerby

Mange sommerhuse blev også opført primært med udlejning for øje - og det gav mange områder et kommercielt look, hvor der var stor fokus på at gøre sig så attraktiv på turistmarkedet som muligt - som f.eks. ved at indbygge sauna, indendørs swimmingpool og senere spa-bad.

Autenciteten mistede terræn. Og måske derfor mistede sommerhusene noget i status i slutningen af det 20. århundrede.

I dag lever drømmen om sommerhusets glæder igen og afspejler tidens ønske om det enkle liv "offline", hvor man har tid og ro til nærvær i afslappet form med familie og venner i den frie natur.

Sommerhusene i dag rummer de samme behageligheder som parcelhusene. Og samtidig er der fokus på individualitet og kreativitet. Magasiner, boligprogrammer og bloggere på internettet inspirerer til nye farver ude og inde, til gør-det-selv projekter i form af f.eks. nye terrasser på gode sol spots, udekøkkener, udendørs bad osv. Endelig har den "grønne bølge" med energirigtige tiltag i form af f.eks. solfangere og varmepumper ramt sommerhusene, således at de nemt kan benyttes uden for sommer sæsonen, uden at omkostningerne løber løbsk.

Over hele landet har sommerhusenes udvikling over de sidste 100 år også haft indflydelse på de store ændringer, der er sket i de kystnære områder. Landskaber ændrede sig fra miljøer præget af landbrug og fiskeri - modsætninger mellem land og by blev stillet til skue: Hvor havet for en fisker var en arbejdsplads, der skulle skaffe familien det daglige brød - og absolut ikke noget man hoppede i for at bade - var havet for byboerne ensbetydende med badning, og afslapning var det primære formål.

Dykjær Sommerby

I dag er forskellene langt mindre, og fordelene ved hinandens tilstedeværelse er til at få øje på. Mange steder er sommerhusgæsterne nærmest en nødvendighed for at opretholde et naturligt nærmiljø.

Stationsbyen Juelsminde opstår

I 1884 blev den ca. 30 km lange jernbane mellem Horsens og Juelsminde indviet. En begivenhed, der fik afgørende betydning for områdets udvikling. Der var station i Klakring, trinbræt i Dykjær ved Højbo, Petersmindevej 6 samt der, hvor Superbrugsen ligger i dag. På initiativ af driftige erhvervsfolk blev banen ført videre til Juelsminde. I 1896 blev havnen anlagt, og Odelsgade blev etableret som den første vej i byen. Den forbandt station og havn med Odelsbjerg - den store bakke ved Færgegården, hvor der siden 1600 tallet havde været kro. Godsejer Niels Juel Reedtz, Palsgaard fik i 1812 kongelig bevilling til at drive gæstgiveri som herberg for rejsende, der benyttede overfarten mellem Bogense og Klakring Strand. Gæstgiveriet fik navnet "Juels Minde" efter bygherren - og det blev senere hele byens navn.

Dykjær Sommerby

I 1898 blev "Kuranstalten" - det første badehotel bygget. Her tilbød man wellness behandlinger - længe før begrebet opstod. Det var nemlig allerede på det tidspunkt blevet populært at tage toget fra Horsens med en velpakket madkurv på en god sommersøndag for også at nyde natur og strand. "Juels Minde" blev ombygget og udvidet i 1910 og Fregatten Jylland blev opankret ved kysten. Begge dele på initiativ af godsejer Einar Viggo Schou, Palsgaard. Det var store attraktioner, der også var med til at trække mange folk til byen.

De første sommerhuse

I lokalområdet begynder sommerhusenes historie omkring 1910 i Strandhuse. Her lå på den tid blot et par gårde og enkelte fiskerhuse. Jordens kvalitet var ikke noget at tale om. Det var også her Kysthospitalet blev opført i 1902 som sanatorium for op til 52 tuberkuloseramte børn. Strækningen fra Kysthospitalet til Bjørnsknude var blot en stor, forblæst mark, men her blev "Søbo" i 1910 opført

Dykjær Sommerby

som det første sommerhus for læge Westergaard fra Horsens.

Flere fine huse fulgte hastigt efter, som f.eks. Holmboes hus i 1915 og Strandbo i 1920. Fælles for dem var, at kun velstillede borgere som f.eks. direktører, konsulere, købmænd og fabrikanter havde råd til at sætte byggeriet i gang. Men så var der også sørget for, at kokkepiger og stuepiger kunne følge med, så livet kunne føres standsmæssigt videre i sommerlandet.

En fortælling fra mellemkrigsårene går på, at en rigmand byggede en tennisbane ved sin sommerbolig til en pris af 4.000 kr. Dette i en tid, hvor en pakke cigaretter kostede 50 øre.

Sommerboligerne blev bygget længe før, der var noget, der hed strandbyggelinjer og lokalplaner - derfor blev alle huse placeret lige ud til vandkanten.

Efter 2. verdenskrigs afslutning blev der udstykket nye sommerhus kolonier: "Storstranden" udstykket af Juelsminde Kommune og "Strandparken" udstykket af Palsgaard Gods.

Dykjær - en del af de glade 60'ere

Det helt store spring i antallet af sommerhuse i hele landet - såvel som i Juelsminde - skete i 1960'erne, hvor velstanden steg mærkbart i Danmark, og flere fik både tid, råd og lyst til at bygge eget sommerhus. I Dykjær havde der hidtil været strandenge, hvor kreaturerne græssede hen over sommeren, men de bemærkede næppe det specielle landskab med skrænter af meget forskellig jordbund: sand, ler, kalkfattig og kalkrig samt plastisk ler, som er i stand til at optage store mængder vand. Når denne ler

Dykjær Sommerby

- typisk i det tidlige forår - bliver våd nok, bliver den "levende" og glider ned mod havet og tager både træer og buske med sig. Omvendt skrumper leret ind, når det bliver tørt.

Jordens særlige beskaffenhed bevirker også, at der her findes planter, som f.eks. bakketidsel og kostnellige, der kun trives i denne jordtype. I skrænterne graver digesvalerne redehuller, og i krattene bor småfugle samt firben og stålorme.

Leret er dannet som følge af over 40 mio. års udvikling - men kreaturerne var nok ligeglade med deres imponerende, historiske omgivelser, og for gårdejer Sigurd Offersen i Klakring, der ejede engjorden, var denne til at undvære for en god pris.

Udstykningen blev påbegyndt i 1962, og i 1966 blev der afholdt stiftende generalforsamling i

Dykjær Sommerby

"Dykjær Sommerby" på grundlag af vedtægter udarbejdet af landsretssagfører Poulsen fra Horsens, og tilhørende deklaration, hvori der bl.a. er anført, at "de opførte bygninger skal stedse vedligeholdes, således at kvarteret i sin helhed

har et tiltalende udseende". Der var 14 ud af 23 berettigede parceller til stede - nogle parceller var fortsat ubebyggede. Valgt til den første bestyrelse blev Rasmussen, Jacobsen og Munch Petersen, medens fru Juul blev valgt som revisor. Foreningens første års kontingent blev fastsat til 50 kr.

Først i 1978 får foreningen tinglyst skøde på vej og fællesareal.

I foreningens første år er der en række store udfordringer, og arbejdet i bestyrelsen bærer præg af, at mange forhold skal afklares, og retningslinjer etableres.

F.eks. er renovation noget, som den

enkelte parcel selv skal løse. Der skal undersøges

omkring høfder og badebro - hvordan skal beplantningen langs vejen

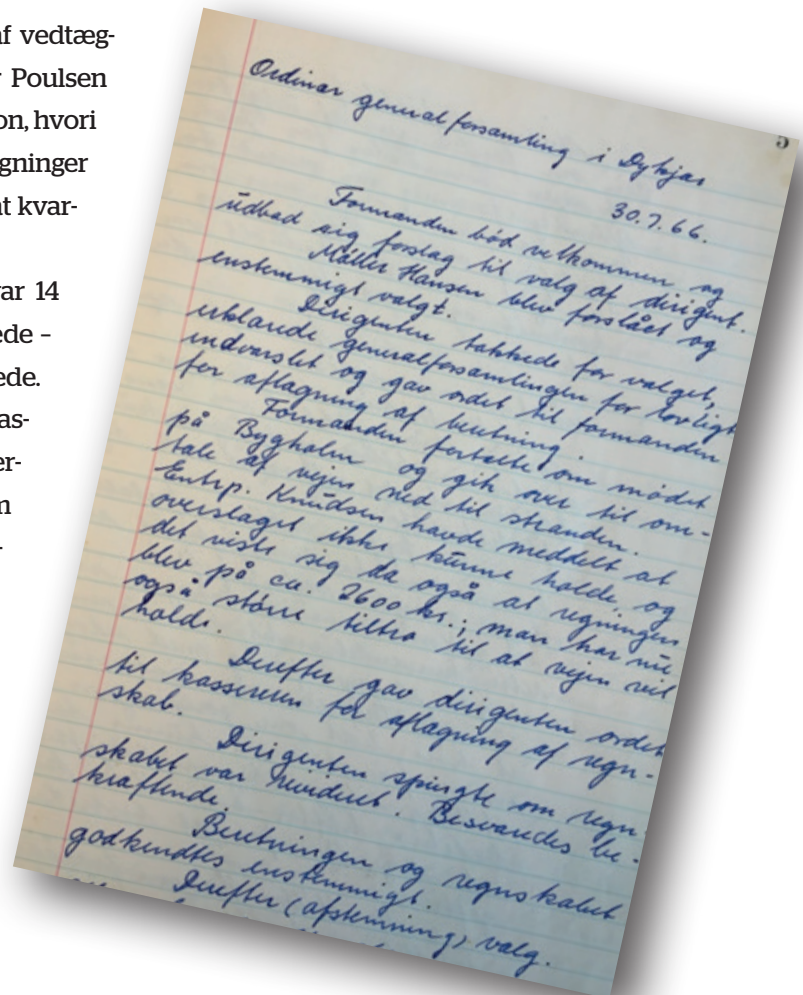
være? Skal der være fodboldmål på fællesarealet? - Der skal træffes beslutning om,

hvordan adgang til stranden skal etableres, ligesom der drøftes andre tiltag for at begrænse trafikken på vejen. Der er problemer med mosegrise og forespørgsel om husnumre.

Her enedes man på generalforsamlingen om at kontakte kommunekontoret ang. løsningsmulighederne.

Der er også problemer med ophalingspladser på stranden: "To, der har både liggende på stranden uden at have adgang til det, har modtaget anbefalet brev om at få disse fjernet."

Kloakering er et andet vigtigt tema i foreningens første år. Grundene er efter foreningens opfattelse købt fuldt kloakerede, men "pga manglende villighed fra Juelsminde kommunes side er dette aldrig blevet tilendebragt på tilfredsstillende måde." Man gør bl.a. indsigelse til Sundhedskommissio-

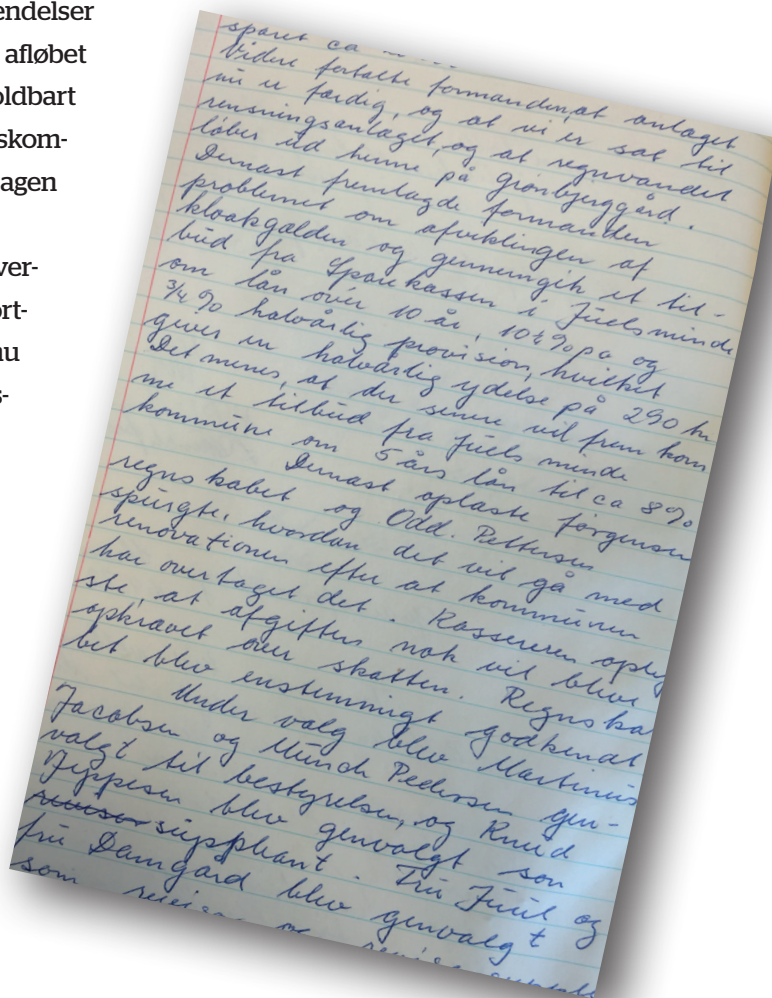
Dykjær Sommerby

nen i 1967: "da der efter gentagne henvendelser til sogneråd og kloakudvalg angående afløbet fra Dykjær Villa- og Sommerby intet holdbart er foretaget i sagen, anmodes Sundhedskommissionen herved om at foranstalte sagen bragt i orden."

Problemerne omkring kloakering, overfladevand og afledning af drænvand fortsætter imidlertid, idet kommunen nu ønsker etableret et biologisk rensningsanlæg.

Der afholdes møde med Landvæsenkommission og kommunalbestyrelse omkring tilslutning til det centrale rensningsanlæg, hvor også udgiftsfordeling drøftes. Her har kommunen udtænkt en fordeling, som foreningen er kraftigt uenig i "dels fordi den aftalte kloakering ikke er tilendebragt og derfor finder vi ikke en regning 6 år efter for rimelig" - dog er man "villig til at betale et mindre af kommissionen fastsat beløb". I 1968 vedtager foreningen at tilslutte sig dette anlæg.

Efter flere drøftelser beretter protokollen i 1972 "tilfredshed med, at vore protester havde givet resultat." Foreningen er nu tilsluttet anlægget og skal betale sin andel på ca. 35.000 kr. For at løse "problemet med kloakgælden gennemgik man et tilbud fra Sparekassen i Juelsminde til en rente på 10,5% + $\frac{3}{4}$ % i halvårlig provision". I 1977 bliver bestyrelsen af tandlæge Plesner Juelsminde opfordret til at underskrive en protest til Juelsminde Kommunalbestyrelse mod Tvind Højskoles overtagelse af Kysthospitalet. Bestyrelsen vedtager i enighed "IKKE som repræsentant for foreningen at underskrive nogen protest". Generelt var der i Juelsminde mange protester mod "Den Rejsende Højskole"/Tvind. En del af forklaringen på kritikken var frustration over, at der ikke var blevet gjort mere for at bevare Kysthospitalet, der også var en stor arbejdsplads (ved lukningen var der 130 ansatte).

Dykjær Sommerby

Ret til færdsel på Dykjær Sommerby's vej

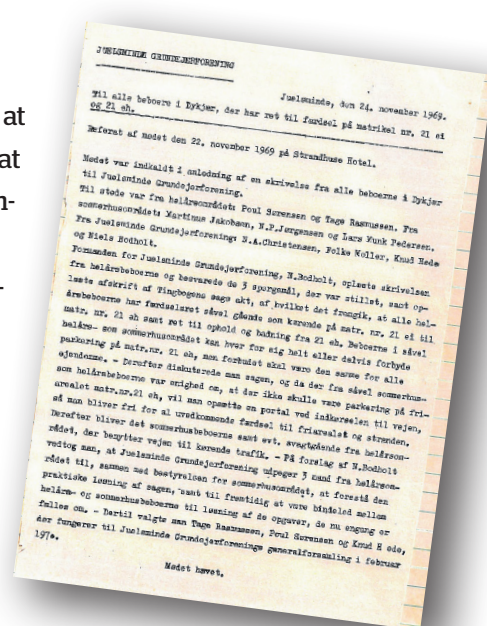
Som noget af det første blev det i foreningen vedtaget, at vejen til stranden skulle deles med Villabyen, således at deres beboere har adgang til stranden mod et årligt kontingent.

Vejen er et centralt emne på mange møder gennem årene. Der er mange, der gerne vil køre stærkt - til gene for beboere og belastende for vejens beskaffenhed.

Mole og høfder

I 1978 indledes samarbejde med Gl. Dykjær og Dykjær Sommerby om kystsikring. Det vedtages at reparere den ene høfde, der allerede findes, og at bygge to nye - i alt bliver foreningen hermed ansvarlig for 2 ½ høfde. I 1980 meddeler Ministeriet for offentlige arbejder iflg. protokollen "tilladelse til etablering af høfder, idet der til sikkerhed for opfyldelsen af de angivne vilkår, skal tinglyses deklaration på ejendommen forud for pantegæld og med ministeriet som påtaleberettiget".

Det nye byggeprojekt koster 36.075 kr., og hver parcel må spytte ekstra 1000 kr. i foreningens kasse.

Dykjær Sommerby

Hen over alle årene er dette en stor og nødvendig post, der kræver professionel assistance og dyre materialer, men samtidig en sikkerhed for, at kyst, sandstrand og klitter beskyttes.

Fællesareal og strand

I de første år drøftes mulighederne for at etablere en badebro, og i 1968 realiseres projektet, så alle kan benytte den nye bro i forlængelse af molen.

I 1970'erne får foreningen indkøbt egetræ til bænke og opslagstavle på fællesareal - badevandet måles - og det får topkarakter! Til gengæld bliver der konstateret brud på vandledning med vandspild på 30% til følge, og der etableres derfor vandingsforbud. Et gennemgående tema er affald, som specielt i begyndelsen kastes tilsyneladende ukritisk på skrænt og fællesareal. Det er ikke velset! Det vedtages derfor i 1971, at det må man ikke. Til gengæld må man brænde sit affald af på Valborg aften (30. april) og til Skt. Hans - og så mødes man i øvrigt for at rydde op.

Punktet er hyppigt på foreningens dagsorden, og man er sig bevidst, at det ikke kun er foreningens medlemmer, der "synder". For at komme uvæsenet til livs vedtager man i 1980 at sætte lås på led til friarealet og indkøbe 28 nøgler. Der opstilles container til affald, og allerede året efter anfører protokollen, at "der indføres forbud mod henlæggelse af enhver form for affald m.m. på fællesareal". Bålpladsen nedlægges ligeledes.

Problemet fortsætter ikke desto mindre, for også i år 2000 er det taget til referat, at "skrænten ligner en losseplads".

Af holde græsset pænt klippet er også et tilbagevendende problem. Tidligere, hvor kreaturer græssede på engen, blev væksten holdt nede på naturlig vis - men nu må

DykJær Sommerby

der anvendes motorkraft. Forskellige ordninger har været i brug - de har - ifølge protokollen - ikke alle fungeret lige godt, og græsset blev også klippet noget mindre hyppigt. Men siden år 2000 har Lorenzen varetaget opgaven til perfektion.

På græsarealet er der blevet fejret Skt. Hans fest, spillet fodbold, håndbold, leget tagfat og mange andre lege gennem årene.

Trappe op og trappe ned

Allerede ved foreningens start var der fokus på trafik - og ønsket om en begrænsning heraf til stranden. Det blev derfor foretrukket at lave en trappe af telefonpæle frem for en vej.

Trappen vedligeholdes med stabilgrus frem til 1988, hvor det vedtages at ændre trappen til en sti med en lavere hældning til en pris, der ikke må overstige 25.000 kr. Projektet realiseres, men ikke helt tilfredsstillende, idet man i 1989 vurderer, at vejen skal forlænges ud mod friarealet, og "alle arbejdsduelige mænd har mødepligt, når arbejdet skal udføres" står noteret i protokollen.

Senere dukker der ønsker op om at reetablere trappen - primært for at forhindre motoriseret trafik til stranden, men foreløbigt har vi stadig stien. - Den blev senest repareret i 2001, og i 2013 blev de gamle regler mellem Villabyen og Sommerbyen opdateret, så rammerne for fredelig trafik til stranden uden motor er alle bekendt.

DykJær Sommerby

Vov-vov og høm-høm

Når familien tager på weekend og ferie, skal hunden naturligvis med. Lige så naturligt er det også for de fastboende at tage hunden med på en tur til stranden. Dermed hører det naturlige dog tilsyneladende op, for gennem hele foreningens levetid, frembyder protokollen beklagelser, drøftelser og forslag omkring hunde, der ikke holdes i snor og hvis efterladenskaber hundeføreren vælger at ignorere eller bortskaffe ved at kaste en fyldt og snøret pose op ad skrænten.

Et tema, som man kan undre sig over nødvendigheden af at drøfte igen og igen - for hvem skulle ellers tage ansvar, hvis ikke hundens ejermand.

I dag findes fine skilte, stander med hundeposer - den enkelte sommerhusejer er selv opmærksom - og alligevel kan der jævnligt iagttages dumpede hunde høm-høm'er - både med og uden poser langs vej og strand. Ikke særligt naturvenligt, når nedbrydning af en hundepose i plast tager ca. 100 år. At tricke en adfærdsændring på 50 år er således ikke lykkedes!

Støj og ro

De rekreative rammer, som DykJær Sommerby tilbyder, indbyder til badeliv og glade dage - men hvis alle skal kunne slappe af og samle fornyet energi, er det måske ikke hensigtsmæssigt, at alle er aktive på alle tidspunkter. I foreningens spæde år berettes om højt aktivitetsniveau: Der hamres og tømres, græsplæner anlægges, affald - herunder husholdningsaffald - transporteres bort. Det giver både støj og trafik. Derfor er der iflg. protokollen jævnligt ønske om "middagsro" et par timer midt på dagen - især om søndagen. Tidspunkterne er blevet reguleret flere gange i håb om at ramme det rette set-up, som alle kan respektere. Det har dog knebet - måske også med viljen? Et nyt tiltag gjorde man i 2002, hvor generalforsamlingen vedtog etiske regler. I vores travle og individualistiske tid er udfordringerne ikke mindre, men måske et par gode "øre-bøffer" eller græsplæne robotter kan være en del af fremtidens løsning.

DykJær Sommerby

Formænd:

1966 - 1974 Martinus Jacobsen

1974 - 1980 Odd Petersen

1980 - 1994 Herluf Petersen

1994 - 2004 Ole Sørensen

2004- Helle Hudecek

Ansvarlige bestyrelser

DykJær Sommerby's skiftende bestyrelser har i 50 år varetaget de 25 medlemmers interesser i lokalområdet, og protokollen tegner et billede af stor ansvarlighed, omhyggelighed og handlekraft hos de enkelte bestyrelsesmedlemmer. Mange har siddet på deres post i mange år, hvilket har givet god kontinuitet i foreningen og har gjort det nemmere at følge de mange arbejdsopgaver helt til dørs.

Set med kulturhistoriske briller vidner en gennemgang af protokollen også om ændringer i de skriftlige formuleringer, der går fra en mere formel og højtidelig skriftform til en mere uformel og direkte kommunikation. Tiltaleformen går fra "De", "hr. murermester", "hr. landsretssagfører" og "fru Nielsen" til du-form, og i dag er bestyrelsesmedlemmer og parcelejere bedst kendt ved deres fornavn.

Fællesskab for alle

Udover det formelle samarbejde iht foreningens vedtægter har der gennem alle årene været lagt stor vægt på den gode, sociale sammenhæng. Generalforsamling blev i 1970 afholdt på Hotel Strandhuse. "Forsøgsvis vil foreningen for de fremmødte servere to stykker smørrebrød, en øl og en snaps", lyder det i indkaldelsen.

I 1980 afholdes generalforsamling på Juelsminde Hotel, og protokollen beretter om, at "halvdelen af foreningens medlemmer med ægtefæller" deltog.

Senere blev der i mange år hygget i haven i nr. 23, hvor daværende formand Herluf Petersen var vært ved både generalforsamling og efterfølgende samvær.

Dydkjær Sommerby

Foreningens jubilæer er altid blevet markeret og festligholdt. Mest imponerende var 25 års jubilæet, som blev afholdt på Fakkegrav Badehotel med en menu bestående af tarteletter, gammeldags oksesteg og ananas Fakkegrav og dertil hørende vine samt dans og bus til og fra Dydkjær. Gennem de senere år er generalforsamlingen blevet afholdt på fællesarealet med efterfølgende hyggeligt samvær med medbragt mad og drikke - siden 1999 i foreningens eget telt.

Dykjær Sommerby

I mange år blev der afholdt Skt. Hans arrangement i samarbejde med Villabyen. En god tradition, hvor rigtig mange børn og voksne deltog for at fejre sommerens fødselsdag. I 1980 besluttes det dog "hverken at give børnene pølser eller dejg til snobrød, bl.a. under hensyn til, at det ikke er "vore børn", der er tilstede ved bålet".

Den gode tradition er nu genoptaget i samarbejde med Villabyen med denne som organisator efter Sommerbyens retningslinjer.

I 2016 blev der for 10. gang afholdt fælles strandrense-dag i foråret. En dejlig og forholdsvis ny tradition, som er blevet meget vel modtaget. Her gør vi i fællesskab strand og fælleareal klar til sæsonen. Aktiviteterne giver sved på panden, smil på læben, gode snakke og lidt godt at spise og drikke.

Kommuneplaner mod vest

Fra 1997 arbejder kommunen i sine strategiske udbygningsplaner med udstyknings af området vest for Dykjær til parcelhusgrunde. Til dette formål er der iflg. protokollen i 1986 anført, at kommunen ejer et 5 m bredt bælte langs vest grænsen til evt. stiforbindelse til nyt villakvarter.

Dette vækker stor uro og bekymring i foreningen. Medlemmer og bestyrelse gør flittigt indsigelse. Planerne fastholdes i kommuneplan 2009-2021, hvorfor foreningen indgiver protest mod, at kystbeskyttelseslinjen på 300 m overskrides.

Dyckjær Sommerby

I 2010 vedtages revideret kommuneplan og iflg. denne, er planerne om bebyggelse op ad Dyckjær ikke længere aktuelle.

Dette er muligvis et resultat af den generelle udvikling i Danmark, hvor behovet for nybyggeri i områder som f.eks. Juelsminde er blevet mindre, ligesom et ændret kommunalt fokus på kystsikring kan have påvirket planerne.

I foreningen nyder vi derfor fortsat udsigten til grønne marker mod vest.

Foreningen går digitalt

I 2013 slår den digitale tidsalder også igennem i Dyckjær.

Foreningen får egen hjemmeside med præsentation og nyttige informationer på tre sprog. Al intern kommunikation til medlemmer sker via mail. Det har givet en hurtig - og hyppigere - kontakt og bidrager også til sammenhængskraften i foreningen.

Der er desuden etableret netbank, og betaling af kontingent effektueres via netbank, MobilePay eller Swipp. Alt i alt en udvikling, der bringer foreningen på niveau med den digitale udvikling - og så sparer det både tid og penge.

Dykjær Sommerby

Dejlige Dykjær

I gennem 50 år har Dykjær Sommerby skabt gode rammer for dejlige oplevelser i sommerlandet.

Her er en herlig udsigt, gode badeforhold, dejlig sandstrand, flotte naturskrænter, et stort fællesareal til spil og leg - og et godt fællesskab. På de enkelte parceller er gode huse, hvor der skabes præcis de rammer, som de enkelte husejere trives bedst med.

Og hvordan vil fremtiden tegne sig?

Som forening skal vi fortsat værne om mole, høfder, fællesareal og vej som fælles anliggender. Vi skal sikre, at foreningens interesser tilgodeses, og forventer en årvågen og proaktiv bestyrelse samt en talrig og behørigt kritisk generalforsamling

Og i den enkelte parcel?

Vil drømmene om familiens tæthed, dage med badning og leg, tidens dovne gang, hvor man kan blive nulstillet og samle ny energi være ved? - eller vil de blive truet af hverdagens hektik, fordi vi altid er "på" og indretter os helt, som vi gør i vores helårsbolig, så der slet ikke er nogen forskel?

Er vores sommerhus ved at blive et fritidshus - eller kan vi finde en model, hvor vi favner det bedste fra begge verdener?

Med naturen lige uden for døren - med tid til samvær og nærvær som en kærkommen kontrast til hverdagens travle liv har vi selv mulighed for at forme svaret.

Med de bedste ønsker om, at vi i fællesskab også fremover vil stå på hovedet for det gode liv i Dykjær, skubber vi hermed nænsomt foreningen ind i de næste 50 år.

Dykjær Sommerby

KILDER

Sommerhus (Vibe Nørgård & Finn Clausen), L&R 2004)

Sommerhusliv hele året (Dorrit Elmquist og Brigitta Wolfgang Drejer),
(Aschehoug 2004)

Sommerhuset (Søren Vadstrup og Katrine Martensen-Larsen), (Gyldendal 2008)

Blandt fisk og landkrabber - Jens Missers Erindringer
(Niels Gandrup) Grafisk Horsens A/S) - 2009

Hedensted kommune, Peder Nygaard

Juelsminde-Klaking lokalarkiv

Glud Museum

Græsted Stads og lokalarkiv

www.horsensbilleder.dk

www.sophienholm.dk

www.visitnordsjaelland.dk

Foreningens protokoller 1966-2016

Helen Præstegaard - Dykjær Sommerby

Vermund Wad Hansen - Dykjær Sommerby

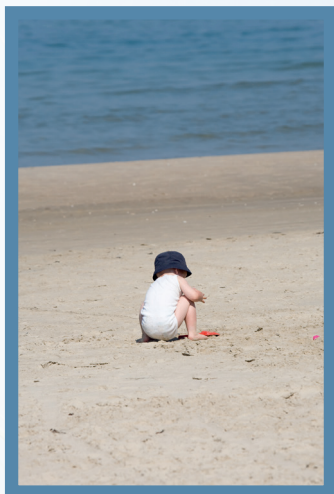
Knud Hede - fhv. købmand Dykjær

Tryk: Schur Pack Danmark A/S

Dykjær Sommerby

DYKJÆR SOMMERBY'S PRIS

Melodi: Jylland mellem tvende have...

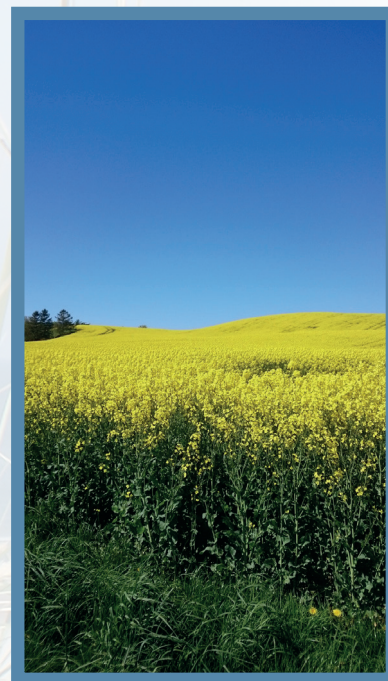

DYKJÆR's pris i sang skal lyde,
hør blot, hvilket dejligt sted,
strand og skov vi her kan nyde,
glæde - sundhed følger med,
bort vi fra hverdags larm og slid
stævner at søge helse
ved DYKJÆR til hver en tid.

Hver en årstid har sin charme,
blot med opladt sind vi går,
sommerdage gyldne, varme
sikkert første-prisen får,
vandet os lokker - både med -
svømme og fiske, dase
i solskin og munterhed.

Efteråret smukt vi møder
hist ved strand, langs hegn og krat,
ret palettens farver gløder.
Stjerner lyser klart ved nat.
DYKJÆR ved vintertid vi må
mindes - en fryd for øjet -
med snedragt og rimfrost på.

Våren bringer nye glæder,
bonden dyrker nu sin jord,
travlhed er der alle steder,
fuglefløjt og blomsterflor.
Rejser vi end så langt af sted,
hytten i DYKJÆR's have
forbliver det bedste sted

Tekst: Stig Værebros